तस्यैवं वर्तमानस्य पूर्वेषां वृत्तिमन्वहं ।
नातिदूरे किलाश्चर्यं यदासीत् तन्निबोध मे ॥ १८ ॥
धर्मः पदैकेन चरन् विच्छायामुपलभ्य गां ।
पृच्छति स्माश्रुवदनां विवत्सामिव मातरं ॥ १९ ॥
कच्चिद्भद्रे ऽनामयमात्मनस्ते विच्छायासि म्लायतेषन्मुखेन ।
आलक्षये भवतीमन्तराधिं दूरे बन्धुं शोचसि किं धवं वा ॥ २० ॥
पादैर्न्यूनं शोचसि मैकपादमात्मानं वा वृषलैर्भोक्ष्यमाणं ।
अहो सुरादीन् हृतयज्ञभागान् प्रजा उत स्विन्मघवत्यवर्षति ॥ २१ ॥
अरक्ष्यमाणाः स्त्रिय उर्वि बालान् शोचस्यथो पुरुषादैरिवार्त्तान् ।
वाचं देवीं ब्रह्मकुले कुकर्मण्यब्रह्मण्ये राजकुले कुलाग्र्यान् ॥ २२ ॥
किं क्षत्रबन्धून् कलिनोपसृष्टान् राष्ट्राणि वा तैरवरोपितानि ।
इतस्ततो वाशनपानवासःस्नानव्यवायोन्मुखजीवलोकं ॥ २३ ॥
यद्वाम्ब ते भूरिभरावतारकृतावतारस्य हरेर्धरित्रि ।
अन्तर्हितस्य स्मरती विसृष्टा कर्माणि निर्वाणविलम्बितानि ॥ २४ ॥
इदं ममाचक्ष्व तवाधिमूलं वसुंधरे येन विकर्शितासि ।
कालेन वा ते बलिनां बलीयसा सुरार्चितं किं हृतमद्य सौभगं ॥ २५ ॥

धरण्युवाच ॥ भवान् हि वेद तत् सर्वं यन्मां धर्मानुपृच्छसि ।
चतुर्भिर्वर्तसे येन पादैर्लोकसुखावहैः ॥ २६ ॥
सत्यं शौचं दया क्षान्तिस्त्यागः संतोष आर्जवं ।
शमो दमस्तपः साम्यं तितिक्षोपरतिः श्रुतं ॥ २७ ॥
ज्ञानं विरक्तिरैश्वर्यं शौर्यं तेजो बलं स्मृतिः ।
स्वातन्त्र्यं कौशलं कान्तिर्धैर्यं मार्दवमेव च ॥ २८ ॥